

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לבנות "עין חמד" - מקלרת ציון

פְּרֻשֶׁת וַיֵּשֶׁב - הִבָּא לְהִטְהֵר מִסִּיעֵין בְּיָדוֹ

"וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה וַיָּבֵא הַבֵּיתָה לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתּוֹ וַאֲיֵין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַבֵּית שָׁם בְּבֵית" (בראשית לט, יא)

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב מיטל בת שושנה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר חניתי בת סימי תרצה בת רחמה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה ליביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה זהבה בת שושנה רייזל אליהו בן רחל נעיה בת שרה יחיה בן שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

לסייעתא דשמיא מיוחדת כדי להינצל מהחטא, ואומנם נראתה לפניו דמות דיוקנו של אביו.

אולם כל זה אירע לאחר שהוא עשה את שלו! לאחר שבמשך שנה תמימה! התגבר יוסף על יצרו בכוחות עצמו- הוא היה ראוי לאותה סייעתא דשמיא מיוחדת מעל לדרך הטבע.

אותה סייעתא דשמיא נחלצה לעזרתו כאשר הגיע לנקודה בה לא היה יכול יותר לעמוד בניסיון בכוחות עצמו.

עלינו לדעת, כי אם אנו נשתדל, ונמצה את כוחותינו עד תום- אין ספק בכך שמן השמים יסייעו לנו מלא חופניים, ויעזרו לנו מעל לדרך הטבע כאשר נגיע למצב של ניסיון אשר הוא למעלה מכוחותינו.

אולם אם חלילה לא נעשה את המוטל עלינו, אזי ביום פקודה לא יהיה לנו להלין אלא על עצמנו, שכן האשמה כולה תהיה תלויה בנו, על אשר לא מנענו את עצמנו להגיע לידי ניסיון, ולא הבאנו את עצמנו למצב בו נהיה זכאים לסייעתא דשמיא שתסייע לנו להתמודד עם הניסיונות המשכימים לפתחנו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

על הפסוק: **"וַתִּתְפָּשְׁהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר"** (בראשית לט, יב) מובא בגמרא (סוטה לו ע"ב): **"באותה שעה באתה דיוקנו של אביו ונראתה לו בחלון, אמר לו: 'יוסף, עתידין אחיך שיכתבו על אבני אפוד ואתה ביניהם. רצונך שימחה שמך מביניהם' וכו'".**

לכאורה, המעיין בדברי חז"ל ימצא באופן ברור, כי אלמלא באה דמות דיוקנו של יעקב לפני יוסף הצדיק, הוא לא היה עומד בניסיון, ורק זכות אביו עמדה לו שינצל.

ועוד, בגמרא (יומא לה ע"ב) מבואר, שאם מגיע רשע לבי"ד של מעלה, שואלים אותו: **"מפני מה לא עסקת בתורה?"** אם אמר: **"נאה הייתי וטרוד ביצרי הייתי"**, אומרים לו: **"כלום נאה היית יותר מיוסף?"**

והשאלה נשאלת, מהי ההוכחה מיוסף? הרי מפורש מצינו בדברי חז"ל, שאפילו יוסף הצדיק, הקדוש והטהור, אחד מהשבטים הקדושים- לא יכול היה לעמוד בניסיון אלמלא באה לפניו דמות דיוקנו של אביו!

אם כן, כיצד ניתן לצפות שהרשע יעמוד בנסיון מבלי הסיוע המיוחד שהיה ליוסף?

מבאר הרב 'מקדש הלוי' לפי דברי הרב בעל 'דעת זקנים', שאשת פוטיפר ניסתה במשך שנה תמימה להכשיל את יוסף בעבירה. שנים עשר חודש יום אחר יום!, אלא שלא עלה מבוקשה בידה.

עד לאותו היום בו כמעט ונכשל יוסף- אלא שנראתה לפניו דמות דיוקנו של אביו הקדוש. מעתה נוכל לומר, כי אומנם זכה יוסף הצדיק

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בו אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

לרפואה שלימה ציון בן צ'חלה והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

להצלחת אלי ברוט ומשפחתו

זמני לכת

ע"י	קניסת לכת	צאת לכת	דביון חס
י-ט	16:00	17:12	17:44
ת"א	716:1	17:09	17:39
ח'יט"ז	16:16	17:08	17:39
כ"ט	16:20	17:12	17:44

שואל ומשיב בהלכה - חנוכה

האם נוהגים דין אבלות בחג חנוכה? ומה הדין לאבל תוך שנתו לעניין ברכת "שהחיינו" בלילה הראשון? וכן מה דינו של חולה, המאושפז בבית הרפואה, כיצד ינהג לעניין הדלקת נרות חנוכה? להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון:

שאלה: ?

תשובה: !

מי שנפטר לו קרוב משבעה קרובים, שחייב להתאבל עליהם, הרי הוא חייב בקריעה ובכל דיני שבעת ימי אבלות בחנוכה. מצוות ניחום אבלים נהוגה גם בימי החנוכה, ולכן לא ימנע אדם את עצמו מלנחם אבלים בחג החנוכה. ורשאי האבל, אף שהוא בתוך שבעה, לברך ביום הראשון על הנר בחנוכה ברכת "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".

נכון, שלא לקיים אזכרה בימים אלו בבית הקברות, ליום פקודת השנה, או השבעה או השלושים, מפני שמתעוררים הציבור ובפרט המשפחה לידי בכיות וצער ליד הקבר. ולכן יקדימו הביקור בבית הקברות לימים שלפני חנוכה, אבל מותר ללכת לבית הקברות בחג החנוכה, כדי להתפלל ולהשתטח על קברי צדיקים. וכן, מותר לערוך אזכרה בבית הכנסת על ידי אמירת ברכות ודברי תורה, כנהוג, אך ללא הספד על הנפטר עצמו, מחשש שיביאם לידי צער.

לעניין ברכת "שהחיינו" - גם אם הוא אבל תוך שנה ואף תוך שלושים או תוך שבעה, חייב בברכה זו.

חולה המאושפז בבית הרפואה, ואין נותנים לו להדליק שם נרות חנוכה, תדליק אשתו בביתו, והוא פטור מלהדליק. אך בכל זאת ישתדל לשמוע את ברכות ההדלקה מאחר המדליק נרות.

זכות למוד תורה

לעיתים אין אנו מודעים לקשיים העצומים, שהיו מנת חלקם של אותם צדיקים, שאנו מכירים, ומה התחולל עימם בצעירותם. מנהג היה לו לגאון הגדול ר' חיים פנחס שיינברג זצ"ל למסור שיחת מוסר מיוחדת לתלמידיו מדי חנוכה בכל שנה. הייתה שיחה חד שנתית זו יוצאת דופן מהשיחות האחרות, מכיוון שהיה בה תוספת נופך. היו אלו רגעי גילוי טפח וטפחיים מצמיחתו האישית של האי גברא רבא שצמח ונעשה לראש ישיבת 'תורה אור' ומעמיד ת"ח ורבנים הרבה ומגדולי הדור ופוסקיו.

אחרי שהרחיב והאריך הרב אודות המלחמה ביוונים, שנעשית ע"י עסק התורה בעיון - 'זדים ביד עוסקי תורתך'. ומזמן לזמן היו מן השומעים כאלו שסבר פניהם הוכיח כי הם מבדילים את עצמם מהמושגים, בחושבם שכל זאת נכון ונאה לרבים הגדול והצדיק, אבל להם? ואז היה 'זורק' הרב אל החלל ושואל במפתיע: "אתם חושבים, שעבורי הדבר היה כה קל?!".

ואז היה מגלה טפח מסיפור חייו מילדותו, היאך בשנות מגוריו באירופה היו אימו וסבתו יוצאות בערבים לרפתות הגויים שבכפרים על מנת להשתכר בנוכחות בחליבה ובהובלת החלב, וכל זאת כדי שיוכל חיים הקטן ללמוד תורה אצל המלמד. אך "לא לעולם חוסן", שח, "משעקרה אימו ע"ה לארה"ב, לא היה בית ספר ראוי היכן לשכנו, ובלית ברירה נשלח למקום גוי, אך לכששמע אביו (שעדיין שהה מעבר לים) כי בנו הוכה נמרצות ע"י השקצים, עד שהתעלף, פקד להוציאו משם. האמא עשתה כהוראת האב, וכך 'התגלגל' לו חיים מיודענו מאתר לאתר עד שמצא עצמו בתפקיד של מחלק עיתונים, וכמו כן עלה והצטיין במשחק ה'פוטבול', עד שפקע שמיה בפי כל הנערים 'חיים השמאלי'. "עד אשר", אמר, "עד אשר למד ללמוד תורה בעיון, ו'היא שעמדה לו!", כך הכריז. (מאוצרו של הגאון ר' ישראל מנחם וינגרטן - ראש ישיבת 'משנת שלמה')

ישועה מפלאה

הרה"ק רבי אהרן מקרלין "הבית אהרן" זצ"ל, הגיע לעיירה מסויימת ביום ל"ג בעומר, וערך שם את שולחנו הטהור לכבוד ההילולא קדישא של רשב"י. בעת הסעודה ביקש להביא את ספר הזוהר, וכיבד את היושבים לומר כל אחד קטע מהספר. בין המסובים ישב אחד מרבני העיר, וכשהגיע תורו, הצביע ה'בית אהרן' על היושב אחריו, שימשיך בקריאת הזוהר, ועל הרב דילג. לאחר שסיימו כל היושבים לקרוא, פנה ה'בית אהרן' לרב ואמר: כולם קראו בספר הזוהר חוץ ממכם, אולי תאמרו איזה מאמר מדברי רשב"י.

הרב שהרגיש פגוע שדילגו עליו, בחר במאמר רשב"י (ברכות מג:) אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: "נוח לו לאדם שיפיל עצמו לתוך כבשן האש, ואל ילבין פני חבירו ברבים"... נענה הרבי: "תסיימו את המאמר. מנלן? מתמר!" וסיים רבינו ואמר: "תמר זכתה אח"כ ללדת תאומים, וגם אתם תזכו עוד השנה להיושע ולהתברך בתאומים!". עשרים שנה עברו מנשואי הרב ועדיין לא נושע בזרע של קיימא, ובאותה שנה נפקד בתאומים. החסיד המפורסם ר' חיים מנדל קוסטמרצקי סיפר, שהוא הכיר את התאומים, ומה שסובב ה'בית אהרן' כוונתו הייתה, להמשיך ישועה לרב, להיושע בזרע של קיימא.

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון המקביל הרב רפאל משה לוריא זצ"ל

הגאון החסיד המקובל הרב רפאל משה לוריא זצ"ל - נולד בטבריה בר"ח אב ה'תרצ"ו (1936). נקרא ע"ש דודו הגדול ר' משה קלירס (אב"ד טבריה). בצעירותו למד בת"ת 'אור תורה' בטבריה. בשנת ה'תש"י (1950) עבר ללמוד בירושלים בישיבת 'בית אברהם' סלונים. משחר נעוריו התבלט כעילוי מופלא ומתמיד עצום. לאחר נישואיו המשיך ללמוד תקופה בישיבת 'בית אברהם', לאחר מכן למד בכולל שע"י ישיבת 'מיר', ובכולל 'מקור חיים' של הרב ברוך יצחק לוי זצ"ל, ובכולל 'איתרי' של הרב אליפנט. בעשור הראשון לאחר נישואיו סבל מאוד מדחוק רב ודקדוקי עניות. בשנים ההם מסר שיעורי תורה ביישובי עולים ככפר אוריה וצלפון.

בשנת ה'תשכ"ז (1967) בהיותו כבן 30 התמנה כראש ישיבת 'פלגות ראובן' בירושלים. בסוף שנות ה-80 לאחר שנסגרה הישיבה השקיע את מעייניו בתורת הקבלה ובכתבי האר"י הקדוש. הוא הצטרף לישיבת המקובלים 'שער השמים' ונעשה לאחד מראשיה, ומסר שם שיעורים למעלה מעשרים שנה. בשנת ה'תשמ"ט (1989) עבר ניתוח מעקפים מסובך ממנו יצא בנס. אז הורה רבו ה'נתיבות שלום' זיע"א להוסיף את השם רפאל.

גאון בנגלה ובנסתר ובכל מכמני התורה. מגדולי המקובלים בדורנו. עמל ויגע בתורה בכל כוחותיו. שקדן, עילוי, ומחדש עצום. עבד ה' מופלג ביגיעה עצומה במסירות נפש. דבק כל ימיו בעבודת התפילה ע"פ דרך החסידות. תמך בסכומים הגונים בת"ח עניים בדרך של כבוד בהסתר שלא ידעו המקובלים מהו מקור התמיכה ואף משפחתו לא הייתה מודעת לכך. מופלג בצניעותו ובריחתו מהכבוד. חכימא דיהודאי, חריף ושנון אף במילי דעלמא.

מדי בוקר התפלל במניין ותיקין בכותל ועימו רשימת שמות הזקוקים לישועה עבורם התפלל והם נושעו. היה חולה לב במשך שנים רבות. בשנותיו האחרונות פתח כולל לאברכים 'פרי הארץ' ע"ש הרה"ק רמ"מ מויטבסק, ע"מ שיהיו שקועים בעמלה של תורה ללא דאגות וטרדות פרנסה. נפטר מאירוע מוחי ברחבת הכותל המערבי, שם נהג להתפלל מדי בוקר עם הנץ החמה. נפטר ב-כ"ז כסליו ה'תש"ע (2009). חי כ-73 שנים. ציונו בהר-הזיתים.

אביו: ר' מרדכי יחיאל (חסיד סלונים). **אימו:** מרת שרה שושנה. **אשתו:** מרת נחמה (בת ר' מרדכי לידר). **מרבתי:** האדמו"ר מסלונים ר' שלום נח ברזובסקי זצ"ל (בעל 'נתיבות שלום'), הגרא"י פינקל זצ"ל והגאון ר' חיים שמואלביץ זצ"ל והגר"נ פרצוביץ. היה בידידות עזה עם הגאון ר' חיים קרייזוירט זצ"ל מאנטוורפן שהעריצו ביותר. **חברותו:** הגאון ר' אברהם יעקב זלזניק זצ"ל, הגאון ר' שמואל אוירבך, הגאון ר' מיכל זילבר, הגאון ר' יוסף ספינר, האדמו"ר מתולדות-אהרן, והאדמו"ר ר' שמואל ברזובסקי מסלונים. **מתלמידיו:** הג"ר מרדכי חברוני זצ"ל, הג"ר פנחס פרידמן מבעלזא, הג"ר משה שיינברגר. **בניו:** ר' יוסף ור' שלמה. **חתנו:** הגאון ר' יהודה לייב קלירס (מג"ש בישיבת סלונים). **מספריו הנדפסים:** כ-63 ספרים. מביניהם: **אסיפת שיעורים** (שיעורים מישיבת 'פלגות ראובן') - על מסכתות בש"ס **אבני שוהם** (סוגיות בש"ס ובהלכה בנושאים שלא דשו בהם הישיבות) - על מסכתות בש"ס **בית גנזי** - על התורה והמועדים, על התפילות החודשים והמגילות, ע"פ דרך החסידות והסוד. לאחר פטירתו נדפסו שני כרכים מספריו על ענייני א"י ועוד כשישה מהם עדיין בכתובים.

פ עם אחת סיפר רבינו איך זכה להתעלות. יום אחד ניגשה אליו אחותו ושאלה: "משה, גדלנו באותו בית, חיינו ביחד, איך אתה התעלית וזכית להגיע לכאלה דרגות גבוהות ביגיעת וידיעת התורה, מאין שאבת את העוצמות הגדולות הללו?". והוא ענה לה: "אתם ישנתם, ואני הייתי ער... ומעשה שהיה כך היה: מדי יום היה האב משאיר אצל האימא סכום כסף קטן, שיספיק לכלכלת הבית לאותו יום, אך יום אחד לא היה בידי האב אף לא פרוטה לפורטה והוא נאלץ לצאת לעבודתו, ללא שיהיה לו איך להחיות את ביתו וילדיו.

בערב חזר האב מתחנת הקמח, הילדים כולם כבר ישנו וגם הילד רפאל מוישה שכב במיטתו אך הוא עוד לא נרדם והיטה אוזן לשיחת הוריו, הוא שומע איך האבא שואל: "איך הסתדרתם ללא אוכל?". השיבה האם: "לא הסתדרנו, הילדים הלכו לישון רעבים, הם שתו הרבה והלכו לישון". "אבל בכל זאת", היקשה, "איך בכל אופן הסתדרת?". ואז אמרה האם: "בנו רפאל משה חזר מהת"ת והביא עימו פתק מהמלמד שהוא שאל בכיתה קושיא כל כך חמורה עד שגם למלמד עצמו לא הייתה תשובה, והפתק הזה החייה את נפשותינו! כל כך שמחתי מההצלחה של בנינו בתורה עד שהיום כולנו אכלנו קושיא, שתינו קושיא, והילדים הלכו לישון עם הקושיא... גם אני כל כך מלאה מאושרת ושבעה מהקושיא של רפאל מוישה, שאני לא צריכה לאכול!". וסיפר רבינו לאחותו: "באותו לילה לא עצמתי עין, בכיתי כל הלילה משמחה והתרגשות זה מה שדירבן אותי להתעלות וללמוד בהתמדה רבה ולמסור את כולי אל התורה הקדושה".

פ יפר הגה"ח המקובל ר' יצחק משה ארלנגר עובדה, ששמע מאביו שרבינו סיפר לו, שבעת שהוציא לאור את ספרו 'אסיפת שיעורים' על מסכת ב"ק (סטנסיל) הביאו לפני הגאון ר' חיים שמואלביץ שהעריכו מאוד, כשקיבל הגר"ח את הספר לידי דפדף במרוצה בכמה קטעים, אך כשהגיע לאחד הסימנים (סימן ד' בנדפס), התחיל לעיין היטב מהתחלה עד הסוף, כשסיים שאל את רבינו: "באיזה אופן הגעת לחידוש נפלא זה?". שאלו רבינו: "מדוע דווקא על סימן זה ולא על סימנים אחרים?", אך הגר"ח התעקש לשמוע על סימן זה. השיב ר' משה, שבעת שאחד מבני משפחתו עבר ניתוח מסובך, באותם שעות התיישב בביהמ"ד, סמוך לבית הרפואה, והשקיע את כל מעייניו ברמב"ם קשה (בגדרי חיובי עבד ואמה). וחשב, אולי ימשיך רפואה על ידי כוח התורה. וכך בשיא המתח פרש והלך לו לבית מדרש סמוך וצלל למשך כארבע שעות בעומקה של סוגיא תוך שכחה מוחלטת מכל הסובב, ובאותם שעות האירו והתחדשו אצלו אותם חידושים שנדפסו בסימן ההוא, וכשחזר לביה"ח התבשר על הצלחת הניתוח. כששמע זאת הגר"ח הגיב בהתפעלות: "דע לך שכבר ארבעה דורות! עמלו גדולי האחרונים לתרץ רמב"ם זה ולא עלה בידם, ואילו אתה בכוח יגיעתך זכית לסייעתא דשמיא והצלחת".

מְזִמּוֹר לְתוֹדָה

ביום שלפני הבדיקה, באמצע התפילה, הוא שורר בקול, כמנהגו מדי יום בשנים האחרונות. 'גם ברגעים האלה אני מודה לך בורא עולם', הרהר, 'על כל הטוב שעשית איתי...'

באותו רגע, נצנץ בו רעיון, אותו ביצע מיד אחרי התפילה. הוא הודיע, כי יעדר מסדר יומו, ומיהר לצאת לצפת, להשתטח על ציונו של מרן ה'בית יוסף' ז"ע, לחלות פני בורא עולם בציון הקדוש של מחבר השולחן ערוך וקובע ההלכה היהודית...

כשהגיע לצפת, ועלה לציון ה'בית יוסף', נפרץ סכר דמעותיו. הוא הודה מעומק הלב בהתרגשות ובבכי על השנים היפות והטובות להן זכה, על המשפחה שזכה להקים, על החיים ועל הבריאות ועל הפרנסה ועל כל מה שיפה ותקין, ואולי הוא שגרתו, אבל באמת שהוא לא מובן מאליו...

ואז, פרצה מפיו הזעקה: 'מרן הבית יוסף! הלכות רבות קבעת ופסקת, ועם ישראל מקפיד לקיימן. אך הלכה אחת לא מפורסמת דיה, ההלכה כי יש לשיר ב'מזמור לתודה', הלכה אותה אימצתי בכל ליבי, וכבר כמה שנים, שאני משורר מדי בוקר את 'מזמור לתודה' בהתרגשות רבה...'

'גיליתי את ההלכה הזו ופעלתי על פיה, וזיכיתי עוד יהודים ממתפללי המניין שהצטרפו אליי, והחלו גם הם מודים להשם בשירה ובזמרה מדי בוקר, כפי שפסקת. אנא, למען אוכל לקדש שם שמים בהמשך הודאה מעומק הלב להשם הטוב, זכני לעבור מחר את הבדיקה למישרין, ויתברר, כי לא גידול ולא מחלה, לא דאגה ולא חולי, רק בריאות רווחה ושמחה!'

הגיע יום המחר, הבדיקה נערכה במכון רפואי מתקדם, והחלה ההמתנה לתוצאות. ואז הוא נקרא לרופא. "תשמע, בכל הקריירה הרפואית שלי, לא היה מקרה כזה". אמר הרופא, והחווה בידיו על הצילומים:

"זה הצילום מלפני שלושה שבועות. אתה רואה כאן וכאן גידול, ופה מסביב אלו גרורות. והנה, הצילום מאתמול. אתה רואה כאן וכאן? אין לא גידול ולא זכר ממנו. גם הגרורות אינן, ואפילו בבדיקות הדם תקינות... זה פשוט לא ייאמן!"

לפתע קרא הרופא בקול רם, "איך זה יכול להיות, שאתה אותו בן אדם? איך ייתכן, שגידול נעלם, שגרורות אובדות, שהגוף שלך חזר להיות תקין ובריא כלא היה? גם אחרי טיפולים אנחנו לא מקווים בכלל לתוצאות כאלה, על אחת כמה וכמה בלי טיפול, ועם גידול, שהיה נראה מתפשט ללא אבחנה...". ומידוענו כמעט יוצא בריקוד בחדרו של הרופא...

'מזמור לתודה' הוא לא תפילה, לא בקשה, לא תחנונים. 'מזמור לתודה', הוא פרק קצר, שפשוט אומר תודה, מביע בפסוקיו הודיה לבורא עולם על כל הטוב והחסד, שגמל עימנו. היהודי - יש בכוחה להפוך כל גזירה באמצעות התודה!

סיפר הרה"ג אשר קובלסקי - המקרה אירע בבית-הכנסת 'שתילי זיתים' בבני ברק. במניין ה'ותיקין' בבית הכנסת, עובר לפני התיבה ר' עזרא מזרחי, הוא בעל המעשה. כבר יותר משני עשורים הוא החזן הקבוע.

לפני מספר שנים, החליט ר' עזרא לזמר בנעימה את 'מזמור לתודה' הנאמר מדי יום בתפילת שחרית. הוא 'גילה' הלכה, אשר אינה מפורסמת דיה שנפסקה בשו"ע (סימן נ"א סעיף ט): 'מזמור לתודה מצווה למשוך אותו בנגינה ולנגן'. כלומר, 'מזמור לתודה' שהוא מזמור ההודאה לבורא, צריך לשיר מתוך הודאה מעומק הלב. הוא שיתף את המתפללים, ומאז זימר את המזמור.

חלפו מספר חודשים. ר' עזרא, החל לחוש כאבים לא מובנים. משככי כאבים נלקחו גם תורים אצל הרופא נקבעו, אך הסיבה לכאבים התכופים לא התבררה.

אחרי תקופה, שלח רופא המשפחה את ר' עזרא לבדיקה אצל רופא מומחה, שהפנה אותו לבדיקות מקיפות. כשישב מידוענו לפני הרופא המומחה, אחרי שהגיעו התוצאות, שום דבר לא יכול היה להכין אותו למה שהוא הולך לשמוע.

"אני לא רוצה להדאיג אותך מדי, אבל אתה צריך להיות במעקב, כי משהו פה לא תקין. אני מציע, שבעוד שלושה שבועות תיבדק שוב בסדרה של בדיקות וצילומים, ולפי התוצאות נדע אם החשש שלי מתבדה או מתאמת".

הרופא הרכיב את משקפיו, שב ובדק, בחן והתבונן, וכל אותה עת יושב מולו ר' עזרא. "אני כבר שנים רבות רופא, ועדיין קשה לי להודיע לאנשים בשורות כאלה... זה עוד לא סופי, צריך לעשות מעקב בעוד שלושה שבועות".

"קח את זה בפורפוציות", ניסה שוב להרגיע, "יש היום טיפולים מתקדמים, אולי לוקח זמן, אבל בעזרת השם אפשר לצאת מזה... איך אומרים את זה בלי להזכיר את המילה המפורשת - 'המחלה הנוראה'."

בחדר השתררה שתיקה רועמת. "תודה בורא עולם על השנים הארוכות והבריאות, שזכיתי להן עד עתה. בוודאי, כפי שנתת לי כל כך הרבה שנים טובות ומאושרות, לא ייפלא מה' דבר להעניק לי אורך ימים ושנות חיים נוספות...". הוא יצא מהרופא בצעדים מדודים.

חלפו שבועיים, שבועיים ויום, שבועיים ושלושה ימים. ר' עזרא מתכוון לבדיקה באמצעי ייחודי - מדי בוקר הוא מרנן ביתר התרגשות 'מזמור לתודה', וגם באמצע היום הוא לא פוסק מלחשוב על כל הטוב שגמל עימו השם עד עתה, מתוך ביטחון וחיזוק, שחסד השם לא יעזבנו גם מעתה ואילך...

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתי בן אסטריא אטון זצ"ל	ולד יחיאל בן יוסף ז"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוך דב ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה	גאולה בת טובה ע"ה	שרה בת נרקיס ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	מזל בת שמעון ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה	רחל רפאת בת השמת ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחה ז"ל	יעקב בן אסתר ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל
ספירוס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	זילפה בת רנדה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	אביבה לנשי ע"ה
אברהם בן דינה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל	אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת נתון ע"ה	משה בן רוזה ז"ל	נעמי בת נתון ע"ה
מרים בת בלה ע"ה	אביחי בן אסתר ז"ל	מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
ע"ה שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל	ע"ה שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה	רפאל בן אסתר ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל	שמעון בן שמחה ז"ל	יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמי ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה	יעקב בן נעמי ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה	שמעון בן חנה ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל